

молихъ и ще выкамъ и ще чуе Господь гласъ-тъ ми” (Псал. 55; 16, 17. 65; 1, 2). Мытарь-тъ ся моляше Богу (Лука 18; 13). И самъ Христосъ ни учи въ молитвѣ-тъ Господниѣ какъ да ся молимъ Богу и Отцу небесному а не другому. Ако моленіе-то на святын-тъ бѣше богоугодно, то защо въ Св. Писаніе нѣма отъ Бога ни заповѣдь, ни насърдчаніе нито даже дозволеніе за това? Защо нѣма примѣръ въ Слово-то Божіе за такъво моленіе? Защо никой отъ Апостолы-тъ не ся моляше на Св. Илія, или на пророкъ Данила, или на Моисея? Не знаяхъ ли чловѣци-тъ въ староврѣме какъ бѣше потрѣбно да ся молятъ Богу?

Второ. Свято-то Писаніе ни учи да ся молимъ Богу въ *име-то Христово*. Іисусъ казва: “Каквото нѣщо, ако попросите отъ Отца *въ мое-то име*, ще го направя: да ся прослави Отецъ въ Сына. И ако попросите нѣщо *въ мое-то име*, азъ ще го направя” (Іоан. 14; 13, 14). “Истиня, истиня ви говоря, че всичко какво-то попросите отъ Отца моего *въ моето име*, ще ви даде” (Іоан. 16, 23). Богъ ся е обѣщаль да слуша молитвы-тъ ни, ако му ся молимъ *чрѣзъ Іисуса Христа*, но никѣдъ не ся е обѣщаль да ни слуша, ако му ся молимъ *чрѣзъ святын-тъ*. “Който призове *име-то Господне* *ще ся спасе*.” Рим. 10 13.

Трето. Іисусъ Христосъ е нашъ-тъ ходатай (придаждія) прѣдъ Бога. “Може да спасе вѣчно оныя, които ся приближаватъ *чрѣзъ него* при Бога, понеже всегда живѣе за да ходатай-